

Viski gyerekek Nánáson

2. oldal

Interjú Szólláth Zoltánnal

3. oldal

Boldogasszony kenyere

6. oldal

Madárbarát kert program

7. oldal

Ágyúk és puskák dörögtek a 10. Hajdúk Világtalálkozóján

Idén már a tizedik Hajdúk Világtalálkozójára került sor augusztus 9. és 10. között. A legelső ilyen eseményt 2014-ben szervezték meg, azóta csak egy alkalommal, a pandémia miatt maradt el a vármegye talán legnagyobb szabású hagyományőrző rendezvénye.

A program a szokásoknak megfelelően ezúttal is egy csatajelenet-rekonstrukcióval kezdődött. A seregek felvonulása, majd a hagyományőrzők összecsapása és a gyerekek zoknic-

tája után Bocskai szobránál a polgármesteri köszöntőre és a seregek felfogadására került sor. Szólláth Tibor köszöntőjében kiemelte az egy évtizedes jubileumot és azt, hogy a rendezvény elindításának célja Bocskai István örökségének és szellemiségének ápolása, a hajdú(nánási) identitás erősítése volt. Az elmúlt tíz esztendő után alighanem kijelenthető, a Hajdúk Világtalálkozója a kezdetekben megfogalmazott célkitűzéseknek meg tudott és tud felelni.

A seregek felfogadását követően fáklyás felvonulás vette kezdetét, mely a Fürdő területére vezetett, ahol a hagyományőrzők felállították táborukat. A megérkezést követően látványos tűzzsonglőr-bemutatóra került sor, majd az estét a hastáncosok műsora zárta. Az események közben és másnap, a tábori mulatozás során a Tabulatúra Régizene-Együttes szolgáltatta az autentikus, korhű hangszereken előadott, 15-16. századi talpalálót.

A szombati napon piaci rajtaütés,

csatajelenet, Mónus József többszörös világrekorder íjász céllovása és agárfuttatás szerepelt a napközbeni programban. Mindemellett természetesen lehetőség nyílt a táborok meglátogatására, a fegyverek, korabeli eszközök közelebbi megismerésére, esetleg kipróbálására is. Este pedig tábori tűzgyújtás és tábori mulatság vette kezdetét, amely méltó módon zárta le a tizedik Hajdúk Világtalálkozóját.

U. D. M. – fotó: Girus Zsolt

Az államalapítás ünnepe után

Szent István műve ma is él, általunk. Olyan fonál, mely összekapcsolja a múltat és a jelent, mert ahhoz, hogy Magyarország egy évezreden át megmaradjon, nemzedékek végeláthatatlan sorának erőfeszítésére volt szükség. Ez a mi közös örökségünk, magyar identitásunk forrásvidéke, függetlenül attól, hogy a világ számos dologáról mit gondolunk. Magyarok lenni – mint bármely más közösség tagjának lenni – összetartozást jelent. Amiként a közösség szó maga is mutatja: közösen, tehát együtt, különbségeinkkel együtt élve és egymással együttműködve.

Mathieu Bock-Côté kanadai szociológus, esszéista egy helyütt azt írja: „Újra meg kell tanulnunk lényegre törő módon – némelykor kifejezetten szenvedélyesen – gondolkodni és vitatkozni a valósan létező politikai

konfliktusokról. [...] képessé kell tenni embertársainkat arra, hogy a köztük lévő ellentétek dacára is együttműködjenek a nemzet és az állam jövője érdekében.” Augusztus 20., az államalapítás és ezredéves megmaradásunk ünnepe erre is utal.

A keresztény magyar állam létrehozása korántsem volt konfliktusoktól mentes. De hogyan is lehetett volna, amikor nemcsak a törzsek új, más szerveződési formájáról volt szó (a törzsszövetség ugyanis nem volt állam), hanem ezzel együtt egy kulturális cseréről is, ami a legmélyebb rétegeket, a hitet, a mindennapi szokásokat érintette. Ez a váltás szó szerint véráldozatokat követelt, ám ha ez nincs, akkor ma Magyarország sincs.

Ebben a folyamatban István mellett nem feledkezhetünk meg Gézáról sem. Ő ismerte fel, hogy az országnak kereszténnyé kell válnia, ő szakított a hagyományos öröklési renddel, amikor Koppánnyal szemben fiát, Istvánt jelölte ki utódául, és azt is ő látta, helyesen, hogy a magyarságnak nem a keleti, hanem a nyugati kereszténységhez kell csatlakoznia. Magyarország nemcsak István, de Géza műve

is, még akkor is, ha ő udvarában megtartotta a pogány szokásokat is.

Augusztus 20. korántsem csak a mulatságokról, a koncertekről, az ugrálóváról vagy a tűzijátékról szól, noha ünneplési szokásainkhoz ma már ez is hozzátartozik. Meglehet, sokaknak ez jelenti augusztus 20-át. Pedig az sokkal inkább szól az új kenyér megszenteléséről, mert e kettőben – kenyér, szentség – az ötvöződik, ami egyént és közösséget valóban megtart: a fáradtságos munkával előállított betevő falat és a hit, mely áldással borítja be mindennapjainkat, és erőt ad a kilátástalan helyzetekben is. Ha eleink az elmúlt ezer évben nem hittek volna e kettő erejében, bizonyára ma nem egy magyar kisváros helyi lapjába írnám ezeket a sorokat szép magyar nyelven, hanem ki tudja, hol, hogyan és hová. Az államalapítás ünnepében egyesül a hit, a kemény munka és az áldozatvállaló, felelősségteljes döntések sora.

Az örökség büszkévé tehet, de felelősséget is ró ránk, és irányt jelöl ki. Az idők során a hagyomány letisztult, lekopnak róla azok a rétegek, amelyek a tradíció megtartó erejéhez már nem feltétlenül szükségesek. Ezért időről időre emlékeztetnünk kell magunkat, hogy ami ma természetesnek hat, az nem magától, hanem eleink állhatatos munkájából és kitartásából termett. Nehéz döntésekből, amelyeket meg kellett hozniuk – akárcsak Gézának és Istvánnak. Hogy jól döntöttek, arra bizonyíték, hogy itt vagyunk, magyaroként, hajdúnánásiként 2024-ben is.

Uri Dénes Mihály
– fotó: Girus Zsolt

Viski gyerekek Hajdúnánáson

Kárpátaljai testvérvárosunkból, Viskről tizennégy, általános iskolás gyerek töltött el egy hetet Hajdúnánáson augusztus 6. és 12. között. Ez a harmadik olyan nyár, amikor a háború sújtotta országból érkező gyerekek egy kis felüdülésben részesülhetnek településünkön.

A viski „gyerekdelegációt” Renáta Vorinka, Visk alpolgármestere kísérte el, aki a Hajdúnánási Televízióknak kiemelte: a két település kapcsolatának lelegején tört ki az orosz–ukrán háború, Hajdúnánás pedig azonnal humanitárius segítséget nyújtott újdonsült testvérvárosának adományok és élelmiszer-szállítmányok formájában. Bízást ide sorolható a gyerekeknek biztosított egyhetes kirándulás is, amely egyszerre mélyíti a testvérvárosi kapcsolatot és jelent a háborús időben elengedhetetlen segítségnyújtást a

szolidaritás jegyében. „Az az állapot, amiből a vendégek városunkba érkeztek, nem gyerekeknek való” – utalt Nagyné Legény Ildikó alpolgármester arra, hogy több, nálunk vendégeskedő viski gyerek régóta nem látta a fronton harcoló édesapját. Mint Renáta Vorinka elmondta, az ide utazó gyerekek kiválasztásában a háborús érintettség mértéke fontos szempontot játszott, mert elsősorban olyan gyerekeknek igyekeztek biztosítani az utazás lehetőségét, akiknek a szülei a fronton vannak.

Az itt töltött időszak programokban gazdagon telt: középpontjában természetesen a strandfürdő nyújtotta élmények álltak, a gyerekek ezt várták a legjobban. A strandolás és a városnézés mellett a Kendereskert megtekintése, közös szalonasütés, valamint egy egynapos debreceni kirándulás

is szerepelt a programkínálatban. Ez utóbbi során meglátogatták a Debreceni Egyetem tudományos élményparkját, az Agorát, valamint számos élménnyel gazdagodtak az állatkert-

ben és a vidámparkban is, enyhe oldódásként a háborús traumák közepette.

U. D. M. – fotó: Girus Zsolt

Felhívás

Megkezdődött a parlafű szezon, a parlafű virágzása. Ezúton hívjuk fel a lakosság figyelmét arra, hogy a parlafű irtása rendkívül fontos, azon kívül, hogy törvényi kötelezettsége minden telektulajdonosnak, fontos az allergiás megbetegedések, a pollenekre érzékenyek szempontjából is.

A parlafű kiirtása a növény gyors terjedése miatt nem egyszerű, gyökereitől szükséges azt eltávolítani.

Ha saját kertünkben jelenik meg, mindenképpen küzdjünk ellene, akkor is, ha nem vagyunk rá allergiások! Ha egy bejelentés hatására ilyen veszélyes növényt találnak a hatóságok a kertünkben vagy egyéb földterületeinken, bírságot is kiszabhatnak ránk, nem beszélve arról, hogy a környéken élők egészségének is ártunk vele.

A parlafű évről évre egyre jobban ellenáll a gyomirtó szereknek, a szélsőséges éghajlatnak és a tápanyagszegény környezetnek is, így fokozott odafigyelést igényel a növényi tövek kiirtása.

Tegyen környezete egészségéért, előzze meg a bírságot!

Hajdúnánási Közös Önkormányzati Hivatal

Hajdúnánás Városi Önkormányzat Temetkezési Szolgálat

Temetkezési szolgáltatás teljeskörű ügyintézővel,
hajdúnánási és hajdúdorogi
lakosok részére.

Elhunyt bejelentése, szállítása 0-24 órában

Temetésfelvétel helyszíne:
4080 Hajdúnánás, Liliom utca 1.

Elérhetőség:
06-30-319-0492

„Lelke ünnepnapjain költő” Interjú Szólláth Zoltánnal Gulyás Gáborról

Az utóbbi bő egy év során Szólláth Zoltán, a városi művelődési központ munkatársa számos új adatot tárt fel a Hajdúnánáson nevelkedett költő, újságíró Gulyás Gábor életéről. Ezeket az év elején egy irodalmi-színházi est keretében már hallhatták az érdeklődők, júliusban pedig a kutató kötetbe rendezve is megjelentette a frissen napvilágot látott életrajzi tényekkel, versekkel, újságcikkkel kibővített költői életművet. A *Harangvirág. Emlékezés Gulyás Gáborra* című kötet szerkesztőjét elsősorban a kutatás folyamatáról és a még meglévő fehér foltokról kérdeztük.

– A január 22-i Gulyás Gábor-estnek milyen visszhangja volt a városban?

– Az előadással viszonylag rövid idő alatt, kb. másfél hónap alatt készülünk el. Mondhatni, hogy mély vízbe ugrottunk, hiszen Gulyás Gábor költészetét csak kevesek előtt volt ismert, így a közönségünk jelentős része első alkalommal hallotta a verseit. Ez az „ismeretlenség” talán inkább erősítette az előadást, hiszen megadta a vendégeinknek a rácsodálkozás lehetőségét. Az est elsődleges célja, mint a most megjelent *Harangvirág*nak is, Gulyás Gábor irodalmi munkásságának és életútjának megismertetése volt, ezért is örömteliek azok a tapasztalatok, melyek szerint az előadás után többen a könyvtár munkatársainál, illetve nálam is érdeklődtek az iránt, hogyan tudnának hozzáférni a versekhez.

– A *Harangvirág* előszavában említet, hogy egy francia házaspár ajánlott neked egy honlapot a családfakutatóhoz. Ez az oldal kifejezetten Gulyás Gábor rokonságának feltárásában jelentett segítséget vagy egyéb munkáidban is használtad azóta? A költő leszármazottai közül kikkel tudtál kapcsolatba lépni?

– Az említett honlapot évekkel korábban használtam már családfakutatóhoz, illetve emlékeim szerint rákerestem Gulyás Gábor személyére is, akkor még sikertelenül. A tavalyi év kutatásai már jóval sikeresebbek voltak: nemcsak a közvetlen felmenők (édesapa, nagyszülők) adataira sikerült rátalálni, hanem felesége leszármazottaira is, akikkel fel is tud-

tam venni a kapcsolatot. Rajtuk kívül a költő féltestvére, Imre öt gyermeke közül Kathie-vel, illetve Edward feleségével tudtam levelet váltani, sajnos addigra a férfi már nagyon súlyos beteg volt, ez év júniusában hunyt el.

– A régi újságok online archívuma, az Arcanum segítségével találtál Gulyás-szövegeket vagy könyvtári kutatást is végeztél?

– Az első lépéseket az Arcanum segítségével tettem meg mind a szövegek felkutatásában, mind pedig az életrajzi adatok összegyűjtésében. Később ezeknek az információknak a meglete segített továbbvinni a kutatást levéltári szinten is. Konkrét példát említve: a háború utáni évek sajtójából megtudtam, hogy Gulyás a *Kis Újság* belpolitikai főszerkesztője, később a Magyar Függetlenségi Párt sajtófőnöke volt. Ezen információk alapján nagy valószínűséggel feltételeztem, hogy az akkori államhatalom adatokat gyűjthetett be róla, ezért kutatási engedélyt kértem és kaptam az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárától, és valóban nagyon fontos információkat találtam róla, leginkább az emigrációs éveiből. Több esetben így, hólabdaszerűen folyt az információk, illetve az írásművek begyűjtése, egy-egy új adat vezetett el a még újabbakhoz.

– Végső soron csak politikai okok, a kommunista rendszer 1948-as kiépülése, illetve a költő (szélső) jobboldali, majd kisgazda kötődése vezetett Gulyás Gábor és felesége emigrálásához?

– Gulyás Gábor életét jelenleg nagyon vázlatosan ismerjük, így sok esetben csak feltételezéseket fogalmazhatunk meg. Bornyi Veronikától, a költő felesége, Bornyi Éva unokahúgától tudom, hogy mindketten megmaradtak az emigrációban magyar érzelműnek, állandó honvágy gyötörte őket, így nagy a valószínűsége, hogy külföldre való távozásuk oka az itthoni politikai ellehetetlenítésük volt. Ráadásul Gábor ekkor már kezdett költőként országos szinten nevet szerezni magának, közéleti karrierje is felfelé ívelt, így „normális” viszonyok között indokolatlan lett volna elhagynia az országot.

– Az addig és az után is költőként, újságíróként ismert Gulyás 1942-43-ban kilenc kisregényt, illetve két regényt is írt. Szerinted mi lehet ennek a „kitérőnek” az oka? A prózai művek közül csak a *Bocskai úr anyalkái* olvasható új kiadásban, a többi megjelenésére lehet-e számítani?

– Az 1947-ben megjelent *Dióverés* című verseskötete kapcsán Szíj Rezső így írt Gulyás Gáborról: „Újságíró, ki néha, lelke ünnepnapjain költő.” Ebből is látható, hogy a prózai műfaj nem állt tőle távol, sőt a minden napjait kitöltötte. A friss kötetben

az újságcikkek mellett két prózát, a *Novemberi levél* című írást, valamint a *Csak egy kis nézeteltérés* című rövid elbeszélést olvashatjuk tőle. Őszintén megvallva, a *Bocskai úr anyalkái* mellett eddig csak a *Szabadság – szerelem* című kisregényét olvastam, így ezek újbóli megjelentetésén sem gondolkodtam, bár nem elvetendő ötlet.

– A kötetben 1947-es az utolsó vers.

A költő ezután még negyven évig élt, mégsem ismerjük egyetlen művét sem ebből a hosszú időszakból. Mi lehet ennek magyarázata?

– A második világháború után a költőnél idegi alapú betegséget diagnosztizáltak, ami az amerikai rokonok elmondása alapján a Parkinson-kór volt. Egészségi állapotának romlása hozzájárulhatott ahhoz, hogy felhagyjon irodalmi munkásságával. Hazaköltözése előtt, 1984-ben úgy fogalmazott, hogy az emigrációban nem publikált. Reménykedem abban, hogy legalább a kezdeti, idegenben töltött években születtek versek, hiszen 1948-ban egy emigrációs lapban, a Nyugati Hírnökben még jelentek meg újságcikkei. Természetesen az, hogy ilyen költemények léteznek-e, és valahol rájuk lehet-e bukkanni, már további kutatás és nem kis szerencse kérdése.

Gulyás Gábor és felesége, Bornyi Éva

– Szerinted ma milyen érdeklődő, világméretű olvasók fedezhetik fel maguknak Gulyás Gábor? Kiknek ajánlod a verseit?

– Ha végigolvassuk a jelenleg ismert bő fél száz verset, akkor talán két korosztályt különböztethetünk meg. Az elsőt leginkább a szülőföld, a család iránti mély szeretet itatja át, míg a másodikat főleg az önvizsgálat, saját létezésének kérdései, egyfajta útkeresés motiválják. Úgy gondolom – igaz, én elfogult vagyok a személyével és költészetével kapcsolatosan –, hogy verseit olvasva egy kiemelkedő tehetségű költőt ismerhetünk meg, akire mi, nánásiak igazán büszkék lehetünk.

Vékony Gábor

MŰANYAG AJTÓ-ABLAK bontás, beépítés, egyedi méret

Redőny készítés és javítás GURTNICSERE, ROVARHÁLÓK

HARMÓNIA AJTÓ, RELUXA, SZALAGFÜGGŐNY, PÁRKÁNY, ROLÓ, ZSALÚZIA, TÖBB SZÍNEN

www.janiablak.hu • Facebook: Jani Ablak

E-mail: redonyt2@gmail.com • Tel.: 70/397-5831

Gulyás Gábor

„Vissza alig vezet út...” Harangvirág. Emlékezés Gulyás Gáborra

Ahogy arról korábban beszámoltunk (Gulyás Gábor hazatért. *Hajdúnánási Újság*, 2024. február 8.), a magyar kultúra napjára a városi művelődési központ munkatársa, Szólláth Zoltán, valamint a BOREKO Egyesület *Harangvirág* címmel állított össze zenés irodalmi-színházi estet. Már akkor szóba került, hogy a Nánáson nevelkedett költő, Gulyás Gábor (1916–1987) életének és munkásságának nemrégiben fellelt dokumentumai kötetben is olvashatók lesznek. Erre nem is kellett sokat várnunk, Szólláth a szerkesztést és a kiadást is magára vállalva júliusban háromszáz példányban megjelentette az emlékkiadványt.

Hogy a helytörténeti kutatónak mennyire szívügye az életmű, arról a *Harangvirág. Emlékezés Gulyás Gáborra* című könyv személyes hangú előszava is árulkodik. A bevezetőt követően Gulyás életútjának összefoglalása következik, amely az eddig ismerteknél jóval több információval szolgál. Nemcsak a költő szüleiéről, a helyi gimnáziumban töltött időszakáról, a debreceni egyetemi éveiről és újságírói munkájáról tudhatunk meg többet, hanem Gulyás magánéletéről is. Szólláth végre fényt derített az alkotó életének 1948 utáni, az emigrációt követő időszakára. Így az is kiderült, hogy a költő és második felesége, Bornyi Éva Ausztria, Franciaország és Nagy-Britannia érintésével végül az USA-ban telepedett le, és közel három évtizedet töltött ott. Gulyás (Bornyival együtt) 1984-ben visszatért Magyarországra, és itt élt 1987-es haláláig. Felesége egy évvel később hunyt el, Hajdúnánást valószínűleg már nem látogatták meg újra.

A kötet felét a költő összegyűjtött versei teszik ki. Szerencsés megoldás, hogy a most megtalált, illetve az eddig csak folyóiratokban vagy a *Nánási kalendárium* számaiban, elszórtan olvasható költemények mellett Gulyás egyetlen verseskötetének, a *Dióverés*-nek a teljes anyaga is helyet kapott a könyvben. A szerkesztés az időrendet követi, tehát nem különül el az 1947-es kötet versanyaga a többitől, hanem az életmű alakulásrendje szerint következnek a művek egymás után, mindegyik alatt ott az eredeti publikálás helye és ideje. A fejezetet pedig, dicséretes gesztusként, Bornyi Éva két, 1942-ben megjelent verse zárja.

A költemények után Gulyás Gábor néhány prózaí szövege következik. Ezek között akad a halott édesapát megszólító lírai levél, anekdotászerű novella a nánási–dorogi ellentétéről, pünkösdi publicisztika, 1943-as riport a nánási szalmaipar feléledéséről, háborús emlékidézés, valamint beszámoló a magyar emigránsok ausztriai helyzetéről. A hat, jó érzékkel kiválasztott mű elsősorban a szerző újságírói tevékenységéből ad ízelítőt. A kötet eddig jórészt ismeretlen fényképeket is közöl, melyeken délceg férfinak láthatjuk Gulyást. A visszaemlékezések szerint megnyerő személyiség volt, és kiváló szónoki, előadói képességekkel rendelkezett, amelyeknek a közéletben, politikai szerveződésekben is hasznát vette.

A *Harangvirág* azonban nemcsak az életút terén kínál újdonságokat, hanem a költemények is sok meglepetéssel szolgálnak. Ami elsőként feltűnhet az olvasónak, az a versek szokatlan tördelése: sok az egyetlen szóból álló sor. Hogy ez nem Gulyás eredeti szándékait tükrözi, ahhoz a *Dióverés*t kell fellapoznunk (könnyen beszerezhető antikvár oldalakon). Azt láthatjuk, hogy például az *Eső* című, eredetileg huszonegy soros vers az új kötetben csak harmincnégy sorba fért ki, vagy a *Férfi-ének* szabályos hatszor négy sora harminchét soros, csapongó költeménynek nyílt. Ez nem csupán esztétikai problémát jelent, mert ha a versritmus, a rímképlet, a költői elgondolás a nyomda elvárásainak rendelődik alá, akkor a mű értelmezhetősége is módosul. Minden műalkotásban jelentésképző szereppel bír a forma, melynek megőrzésére ezúttal is törekedni kellett volna. Ahogy arra is, hogy az olvasó eligazodását tartalomjegyzék segítse, ne legyenek betűhibák, és olyan furcsaságok sem, mint a 30. és a 31. oldal teljes azonossága.

Gulyás – bár valószínűleg nem minden művét publikálta, és még kerülhetnek elő lírai alkotásai a későbbiekben – nem nevezhető termékeny költőnek: a *Harangvirág* ötvenhét verset, tizenöt év termését tartalmazza. Ezek viszont egységes színvonalúak, a művek nyelve nem bonyolult, ritkán bukkannak fel bennünk merészebb szövegek, a gondolatmenetük jól követhető, a befogadhatóságot a szabályos rímelés és ütemhangsúlyos verselés is segíti. A költő gyakran él a megszólítás eszközével, legtöbbször a

szeretett nőnek címzi a teljes művet vagy csak bizonyos sorokat. (*Üzenet, Utolsó dal, Tavasz*). Nem ritka az önmegszólítás sem (*Ne engedd el útra a kedvesed..., Miért hallgatsz...?, Átöröklés*), amikor mintegy a személyiség önmagához fordulva fogalmaz meg tanácsot vagy szemrehányást. Persze az egyes szám második személyű megszólítást az olvasó is magáénak érezheti. A 20. század elején elterjedt verstípust leginkább válsághelyzetek hívják életre, amikor a személyiség megszólított és megszólított énre harsadva próbál szembenézni önmagával.

Szintén modern jellegzetessége Gulyás verseinek az önreflexió, vagyis amikor a költő témává teszi az alkotás folyamatát, a művészi munkát, például „gondolkodom fáradt rímekben” (*Gondolkodó szavak*), „A bőrről kell énekelnem” (*Szenvedély*). A paradoxonok felbukkanása ugyancsak a modernség költészetéhez kapcsolja Gulyást, hiszen a korszak tapasztalatait és saját érzéseit, főleg utolsó költői korszakában, csak logikai képtelenségekkel tudja megragadni, például „Egy-szerre légy igen s nem is.” (*Lehorgonyzott hajó*), „önmagam felé bandukolok” (*Jó tavasz*).

Gulyás Gábor gyakran készített versírást a természet szépsége, különösen megragadták a tavaszi színek és hangulatok. Ez az évszak számára a vágyak fölerősödésének időszaka is, több művében megjelenik az erotika (*Tavaszi vers, Vízholdó asszonyok*), és szerelmi költészetében is előtérben áll a testiség (*Férfi-ének, Szenvedély*).

Verseinek másik csoportjára az emlékidézés jellemző, ezekben gyakran bukkannak fel a nánási élet, főleg a nagyszülők világa. Jellemző, hogy felnévelkedésének helyéről már csak akkor ír, amikor Debrecenben tanul, és így távolabbról, kívülről lát Hajdúnánásra. *Üzenet* című versében így fogalmaz: „ittthon teljesen más minden”. Viszont legismertebb művében, az 1937-es *A hajdukapitányban* önmagát Bocskai fejedelem kései tisztjeként, az ősök virtusának öröjeként jellemzi, tehát a helyi identitás erősítésének, sőt felélesztésének feladatát vállalja magára. Leggyakrabban a nagyszüleiével töltött idő jelenik meg Nánás-verseiben, és ezzel együtt egy mesékkel, babonákkal teli világ idéződik fel (*Öreg, Dió-*

verés), vagy a csodák utáni vágyakozás kap hangot (*Harangvirág*).

A nánási költő művein több alkotó hatása is megfigyelhető, némely verse konkrét műveket idéz meg. A *Vacsora után* például Radnóti *Tetőva ódájának* intím, esteli helyzetét fogalmazza át. A személyiség kérdésével foglalkozó *Átöröklés* Babits *Csak posta voltál* című versének szűkebb fókuszú párdarabja. Az életképek megragadásában és az emlékek felidőzésben Gulyás a népi írók közé tartozó Erdélyi Józsefnek, az 1920-as, 30-as évek népszerű költőjének nyomdokain jár. Szerelmi költészetében több esetben megfigyelhető egy maszkulin, az egész világra féltékeny, a másikat mindenestül birtokolni akaró hang („*Hogy mertél megszűlni nélkülem?! – Lázadás, „az enyém vagy!” – Szenvedély, „Jöhetsz velem, de mindig csak utánam” – Naprendszerben*), amely Szabó Lőrinc Semmiért egészen című versének szellemi örököse. Abban is párhuzamot vehetünk észre a két alkotó között, hogy a megszólított fél, vagyis a nő egyiküknél sem kap hangot.

Gulyás Gábor, ha kis lépésekkel is, de a költői elismertség felé haladt, és ennek tehetségén kívül kiváló alapja lehetett volna a *Dióverés* jó néhány verse. A *Szamosi rege* a természetben való feloldódás, a költői beszéd felszabadulásának szép költeménye, a *Tavaszi zápor* (melynek később *Őszi zápor*, majd *Őszi eső* lett a címe) pedig a kisvárosi közegekből kiszakadt, de oda visszavágyó ember elégiája. Érzí, hogy „Aki faluról a városba ment / úgy nézik azt mindig, mint idegent.”, de arra is ráébred, hogy „vissza alig vezet út”, hiszen az egyik közeg már nem, a másik még nem tekinti őt oda tartozónak. A vers első változata optimista végkicsengésű, mert az elszármazott ember a megszerzett tudásával javára szolgál majd szülőföldjének. Az *Őszi zápor* már kiábrándultabb, mert a két világ közötti lét szenvedést hoz, de üdvöt nem. A két ellentétes befejezés közötti dilemmát végül azzal oldotta fel a költő, hogy a *Dióverés*ben megjelent *Őszi eső* már nem is tartalmazza a 3. egységet, ami miatt összetartozásból is sokat veszít a mű.

A *Harangvirág* a nehéz művészi sorsokban bővelkedő 20. század egy szinte már elfeledett, a hajdúnánásiak számára mégis sokat jelentő alkotójának életére irányítja a figyelmünket, és kibővíti, ezzel pedig új megvilágításba helyezi költészetét is. Szólláth Zoltán tényfeltáró, leletmentő és kiadói munkájának eredménye becses ajándék a város irodalom iránt érdeklődő közönségének.

Felnőni egy bántalmazó családban

Colleen Hoover, a negyvennégy éves amerikai író a kortárs könyvpiac egyik legkiemelkedőbb szerzője. Mű-

veivel Magyarországon a Könyvmolyképző Kiadó foglalkozik. Leghíresebb regénye az *It Ends with Us* (*Velünk véget ér*), ami itthon 2017-ben került a könyvesboltok polcaira. A belőle készült adaptáció Magyarországon augusztus 15-től látható a mozikban. Ebben a főszerepet Blake Lively, Justin Baldoni és Brandon Sklenar kapta meg, ami az interneten nagyon heves reakciókat váltott ki, mert a színészek életkora jóval magasabb, mint a regénybeli figuráké. Baldoni a rendezést is elvállalta, és megdöbbentően jó munkát végzett.

A cselekmény a regényben két szálon fut, az egyik a főszereplő, Lily Bloom múltbeli naplóbejegyzéseit olvashatjuk. Innen tudhatjuk meg, hogy a lány édesapja bántalmazza a feleségét. Megismerjük Atlas Corrigan is, a tizenhét éves hajléktalan fiút. Lily és Atlas nagyon jól kijönnek, mindig

segíteni próbálnak egymásnak. Barát-ságuk lassan szerelembe fordul: „... két ember kisegítette egymást, amíg szükségük volt rá, és menet közben összeolvadt a szívük.”

A másik szálon, a jelenben Lily hazalátogat a szülővárosába édesapja temetése miatt. A gyászszertartás végzetével visszautazik Bostonba, ahol megismerkedik Ryle Kincaiddal, aki idegsebészként dolgozik. Ők is egyre közelebb kerülnek egymáshoz, Lily pedig észreveszi, hogy a múltja és a jelene egy ponton elkezd összekapcsolódni.

„Életem legjobb pillanatait töltöttem vele, és néha úgy érzem, hogy ezt azért nem szívesen adnám fel olyan könnyen.” A *Velünk véget ér* című könyv fontos és aktuális témákkal foglalkozik. A családon belüli erőszak rengeteg embert érint valamilyen formában, és a regény is Colleen Hoover

személyes tapasztalatai alapján született. A gyógyuláshoz pedig nélkülözhetetlen az odafigyelés, a megbocsátás és az elengedés.

Véleményem szerint a könyv filmadaptációja zseniális lett. Hű az eredeti műhöz, annak két cselekményszálát is megőrzi, az üzenetét is pontosan adja át. Fiatalabb korosztálynak sem a könyvet, sem a filmet nem ajánlom a nemi erőszakot és bántalmazást ábrázoló jelenetek miatt. Lily Bloom történetét előbb-utóbb viszont mindenkinek meg kell ismernie, annak ellenére, hogy nem egyszer tőri apró darabokra az olvasó szívét.

Colleen Hoover: *It Ends with Us* – *Velünk véget ér*. Fordította Kamper Gergely, Könyvmolyképző, Szeged, 2024. 424 oldal

Varga Kincső

A Turáni-alföldön is túl

Május végén Almatiban töltöttem időmet néhány napig. A hozzám hasonló korúak Alma Ata néven ismerik ezt a várost, amely 1997-ig Kazahsztán fővárosa volt.

Amikor erre az utazásra készültem megragadott egy érdekes szobor látványa Almati rekreációs parkjában, a Kok Tobén (Kék-hegyen). Az 1100 méter magasságban lévő látványosságok felvonóval megközelíthetők, és amikor nem fedi szmog az egyébként zöld várost, csodálatos panoráma tárul a látogató elé. Egyébként a Kendereskert és a Kok Tobe légvonalban éppen 4264 kilométer távolságra van egymástól.

Miért fontos ezt itt megjegyezni? Hajdúnánáson a Kendereskertben éppen tíz éve, 2014 májusában avatták fel Bíró Lajos alkotását, a magyar szürkemarhát ábrázoló szobrot – és van egy másik szobor Almatiban, a Kék-hegyen. Igaz, nem szürke, de bika, és támadó állásban látható.

Aztán kiderült, hogy egy kazah vídámparkban jól elfér egymás mellett egy támadó bika és egy rocker motor, kissé távolabb a Beatles együttes bronzszobra. Azért, hogy legyen valami helyi sajátosság is, lehet ám fotózni az alma alakú „vágyak szökőkútjánál” is.

Mint ismeretes, Nürnbergben van egy magyar szürkemarhát mintázó szobor. Ennek történetéről nem is olyan régen írtam e lapban. Aztán elgondolkodtam azon, hogy ott, abban a távoli nyüzsgő nagyvárosban, Almatiban biztosan egy a Turáni-alföld bronzba öntött kazah ősjóságát fogom látni. Nem így történt. Még az eligazító táblát is megörökítettem, amely szerint ez a szobor a pénzügyi tudatosság növelése érdekében állított. Ettől nem lettem okosabb. Úgy jöttem haza, hogy semmi összefüggést nem láttam a magyar Alföld és a kazah Turáni-alföld élővilága között.

Majd itthon az internet jóvoltából megtudtam, hogy ennek a derék, jól táplált jószágnak semmi köze a kazah sztyeppékhez.

Van viszont New Yorkban (Manhattanben) egy szobor, a támadó bika – a Wall Street bikája –, amely a tőzsde jelképe lett. A szabadság szobor után ez a másik legtöbbet fényképezett emlékmű New Yorkban. Arturo di Modica szicíliai származású szobrász készítette 1989-ben, két évvel a nagy tőzsdei válság után. Ennek a szobornak egy másolata található a Kok Tobén. Mindenesetre fotósokban itt sincsen hiány.

Szöveg és fotók: Nábrádi Benedek

TOMBOL A GRILLSZEZON!

GRILLKOLBASZ
TOSCANA ES ZSIVANYPECSÉNYE IZESÍTÉSSEN
2490 Ft/kg

BÖRÖS MALAC SZELETEK
1190 Ft/kg

FLINSTONE SZELET
1190 FT/KG

AJÁNLATUNK
2024. AUGUSZTUS 23. ÉS SZEPTEMBER 7. KÖZÖTT ÉRVÉNYESI

Ez itt az Ön hirdetésének a helye!

Hirdessen Ön is a Hajdúnánási Újságban!

Telefon: 06-70/445-40-51

Boldogasszony kenyere

Kemencében sült magas kenyerek

Európában alig van nép, amely olyan csodálatos, máig élő kenyérkultusszal büszkélkedne, mint mi, magyarok. Különleges hagyományaink a távoli keletre kalauzolnak bennünket, a Kaukázusba és Közép-Ázsiába, népünk szkíta kori szálláshelyeire. Mongóliától egészen a Kárpátokig terjedő hatalmas szkíta birodalom népei számára a kenyér szentnek számított. Annak legjavát az étkezések, illetve ünnepeik előtt az égi édesanyának, Etügen vagy Umaj istennőnek, a mi Boldogasszonyunk keleti megfelelőjének ajánlották fel. Mindez azt jelzi, hogy a kenyér különös jelentőséggel bírt népünk elődeinek életében. Nem véletlen, hogy régi magyarjaink is úgy hitték, a kenyér, amely Isten ajándéka, a Boldogasszony védelme alatt áll. Közép-Ázsia népei még ma is úgy tartják, hogy a kenyér illata már önmagában is elriasztja a háztól az ártó szellemeket.

De milyen lehetett őseink kenyere? Nos, elődeink nem a mai magas, kovászos kenyeret, hanem lapos, kovásztalan lepénykenyeret készítették. Ennek ősi neve pedig népmeséinkben mindmáig fennmaradt *„hamuba sült pogácsa”* néven. Ennek édestestvérét ma is készítik a Kaukázusban, illetve egész Közép-Ázsiában. De Kína északnyugati részén, sőt Tibetben is ez a mindennapi legfőbb eledel. Neve azonban nem kenyér, hanem *pogácsa* vagy *bogácsa*.

Miért érdekes mindez számunkra?

Azért, mert a névben a búza szkíta-hun ősi neve, a *bogdaj* örződött meg, amelynek gyöke a bog szó, és ezzel már meg is érkeztünk a búzából sült bogácsa, pogácsa szavunkhoz. És

egyúttal a hamuban sült pogácsához. Hogy miként készíthették régi asszonyaink, lássunk erre egy mai példát a kirgizek, tadzsikok gyakorlatából: *Egy kör formájú lapos homokkővet tűzpirosra hevítenek, azon szétterítik a kenyértésztát, végül beborítják forró hamuval.* Tehát a hamuban sült pogácsa (kenyér) tényleg hamuban sül.

Nos, a vándorútra induló mesebeli legényke édesanyjától ilyen pogácsát, azaz kenyeret kapott útravalóul.

Kenyerünk, készüljön az bárhol, még a közelmúltban is nagy tiszteletben állt tehát. A földre esett kenyérre nem volt szabad rálépni, azonnal fel kellett venni, meg kellett fűjni vagy megcsókolni. Kidobása pedig a legnagyobb bűnnek számított. Megszegés előtt késsel keresztet vettek az aljára, ezt követően pedig megszelt oldalával mindig fal felé fordították, hogy a gazdagság befelé sieszen a házba.

Még nem is olyan régen, amikor a család új hajlékba költözött, az ősi szkíta hagyomány továbbéléseként új kenyeret és sőt vittek magukkal. Évezredek megélt szokás szerint a lakodalom után az újasszonyt kenyér alatt vezették be a házba, amelyből aztán a bőséges gyermekáldás reményében, egy-egy darabkát szétosztott a jelenlévők között.

Mondanunk sem kell, hogy a kenyér készítése csak imádságos lélekkel történhetett, s annak minden mozzanatához rituális szokáscelemekedetek kapcsolódtak. Amikor pedig megsült, valóban Isten áldását látták benne. Ég és föld ajándékát, ahogy székel népünk ma is vallja. Mert gyönyörűsége formájában, csakúgy, mint a búzaszemben, *„ott ragyogott a szépséges Nagyboldogasszony, Mária, az ő kis Istenfiával”,* amint azt Móricz Pál meg-hagyta számunkra.

(Bővebb ismeretek: Obrusánszky Borbála – jelenlegi mongol nagykövetünk – *Szkíta-magyar múltunk ragyogása*, 2011.)

Buczkó József

Újabb csalásokra figyelmeztet a rendőrség

Egyre sűrűbben kapunk arról jelzést, hogy a Rendőrség nevében idézést vagy befizetési felszólítást kapnak az állampolgárok. Ezek az idézések általában arról szólnak, jelenjen meg egy kihallgatáson meglehetősen súlyos bűncselekmények miatt. A fizetési felszólítások pedig arról szólnak, hogy általában egy elmaradt parkolási büntetést kell befizetni. Ezek az idézések vagy felszólítások leggyakrabban emailben, vagy sms-ben érkeznek.

Talán a legszembetűnőbb és mindenkinél jól leellenőrizhető, hogyha valaki kap egy idézést, akkor a hatóság mindig konkrét személyt idéz. Névvel, születési hellyel, idővel stb. Azaz, ha egy idézés a személyi adataink összességét tartalmazza, akkor feltehetően valóban egy hivatalos szerv kíván bennünket megszólítani. Ha bizonytalanok vagyunk, vegyük fel a kapcsolatot az idézést küldő hatósággal, és győződjünk meg róla, hogy valóban ők kívánnak-e bennünket meghallgatni.

Nagyon fontos: A Rendőrség sem e-mailben, sem SMS-ben nem küld ilyen iratokat! A Rendőrség kizárólag postai úton vagy ügyfélfelkapun keresztül küld ilyen iratokat.

AMIT SOHA NE TEGYÜNK:

- Ne kattintsunk az email-ben, SMS-ben kapott linkre!
- Ne adjuk meg senkinek internet-bank belépési adatainkat vagy bankkártya adatainkat!
- Ne adjuk meg személyi adatainkat!
- Ne fizessünk ki semmilyen „tartozást” vagy „bírságot”, amit e-mailben vagy SMS-ben kapunk, mert a rendőrség és más hatóság sem küld ilyet!

Szintén figyelemfelhívással szeretnénk élni a következő esetben.

Több jelzést kaptunk az állampolgároktól arról is, hogy olyan csomagokat vettek át, melyek tartalma nem egyezett meg az általuk megrendelt csomagéval. Ezt csak azután vették észre, miután a csomag árát kifizették. Az esetek nagy részében a pénzüket csak hosszas levelezés után vagy úgy sem tudták visszaszerezni.

Ilyen esetekben az alábbiakra figyeljünk. Kivétel nélkül egy-egy olyan hirdetést látunk meg, amely irreálisan olcsón kínál kifejezetten jó minőségű terméket. Néhány kattintás után el is küldtük a rendelésünket anélkül, hogy meggyőződünk volna arról, hogy a tényleges rendelésleadás során is azt a terméket választottuk, melyet a hirdetésben láttunk. Mindig minden esetben körültekintően rendeljünk.

- Nézzük meg hogy a végső rendelés leadásakor is az a termék van feltüntetve, mint amit mi valóban meg szeretnénk vásárolni.

- Amennyiben egy hirdetés „túl szép ahhoz, hogy igaz legyen”, valószínű, hogy nem is az, vagyis átverés.

- Ha egy kicsit is gyanúsak találjuk az egészet, akkor nézzünk utána az interneten. A keresőfelületre az adott hirdető oldal nevét beírva számtalan információt találhatunk róla. Illetve a közösségi felületeken is több olyan csoport működik, amelyek rendelkeznek hasonló információkkal.

- Amennyiben olyan csomag érkezik, melyet nem mi rendeltünk, úgy azt ne vegyük át.

- Ha a megérkezett csomag méreteiben jelentősen eltér attól, amire számítottunk (cipőt rendeltünk, de egy borítékot kapunk), akkor azt se vegyük át.

Sokkal könnyebb egy kicsit előrelátnak lennünk, mint utólag megpróbálni visszaszerezni a pénzüket.

Az online csalásokról bővebben a kiberpajzs.hu oldalon tud tájékozódni.

Molnár István, rendőr őrnagy
– fotó: pexels.com

ELADÓ

- Első kaszálású lucernából származó 24 db csomagolt bála
- Harmadik kaszálású lucernából származó 6 db bála
- 2023-as évjáratú bálás széna 30 db

Érdeklődni a 30/308-3484 telefonszámon lehet.

A hamuban sült pogácsa vagy lepénykenyér

MME hírek: A Madárbarát kert program

Sok ember, köztük mi magunk is úgy gondoljuk, hogy a madarak közelségében kellemesebb az életünk. Ám nem mindenkinek van ideje, lehetősége szárnyas barátainkat megfigyelni természetes élőhelyükön. Szerencsére a lakókörnyezetünkben is van erre lehetőség, hiszen nagyon sok madárfaj hozzászokott már az emberi tevékenységekhez, így itt is módunkban áll megfigyelni, segíteni a madarakat. Különösen, ha egy keveset teszünk is ezért.

A Madárbarát kert program célja, hogy a résztvevők a regisztrációt követően folyamatosan, egész évben végezzenek valamilyen madárvédelmi tevékenységet. Ezért a program, alkal-

mazkodva a különböző lakó- és munkahelyi körülményekhez, több alprogramból áll. Ezek az alprogramok a következők: Madárbarát kert, Madárbarát óvoda és iskola, Madárbarát munkahely és Madárbarát balkon. Láthatjuk, hogy szinte bárki részese lehet ezeknek a programoknak, mivel széles körben nyújtanak lehetőséget.

Bárki, aki szeretne csatlakozni a programok bármelyikéhez, az MME hivatalos oldalán meglehet (www.mme.hu). Kezdő lépésként ki kell választani a legmegfelelőbb csomagot, és azt megvásárolni. A továbbiakban már csak a madarakra kell koncentrálni, amit minden évszakban könnyedén meg tudunk tenni. Elég csak egy madáretető, itató, 1-2 madárodút, vagy a növényzet tudatos telepítése, s máris sokkal ideálisabb körülményeket teremthetünk tollas barátaink számára.

A programban résztvevők, miután megvásárolták a csomagot, három hónap elteltével kapnak elektronikus úton egy jelentő lapot, melyben az MME felé számot tudnak adni, milyen madárvédelmi munkát végeztek el. Ezt követően a helyi önkénteseink ünnepélyesen átadják az elismerő címet jelképező táblát. Úgy gondoljuk, ez a tábla büszkeségére válik minden kertnek,

intézménynek, munkahelynek.

Szerencsére kis városunkban is már számosan kapcsolódtak a programok valamelyikéhez. Magán kertes házak, óvodák, iskolák, és munkahelyek. Legutóbb a Tiszavasvári határában található Wienerberger téglagyár csatlakozott. Környezettudatos szemléletükkel és ideális területükkel sok madárfajnak biztosítanak megfelelő, zavartalan költési lehetőséget. Köszönettel és elismeréssel tartozunk nekik.

Önkénteseink 15 db madárodút helyeztek ki az üzem területén, s ezen kívül számos madárvédelmi tevékenységet végeztek el.

Azok számára, akik szeretnének ebbe a programba bekapcsolódni, annak részese lenni, az MME helyi csoportjának önkéntesei szívesen állnak rendelkezésére szaktudásukkal, ötleteikkel s tapasztalataikkal a csatlako-

zási folyamat egészében. Bizalommal fordulhatnak hozzánk.

Záró gondolatként érdemes megjegyezni, hogy a Madárbarát kert program legalább olyan mértékben szól az emberekről, mint a madarokról, hiszen a jelenlétük nemcsak hasznos, de rengeteg élményt is kínál.

Nagy Csaba
– fotó: MME helyi csoport

Ismét nánási szalmakoszorú díszítette a Szent István Bazilikát

A magyar gazdák és a betakarítás jelképeként Nagy Sándorné népi tárgyalgó iparművész munkája, a 210 cm széles, 200 cm magas, fonatokkal, csengőkkel, spirálokkal ékesített Aratókoszorú díszítette a budapesti Szent István-bazilikát az államalapítás és az új kenyér ünnepe jegyében. Az aprólékos munkával két hónapig készült, mives munkát a hívek az augusztus 20-i körmenetben is láthattak.

A Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem program keretében 2018 óta hagyományosan elkészített koszorú a magyar gazdák összefogását jelképezi. Az idei koszorú szimbólum-

rendszerében kiemelt szerepet kapott a 17-es szám: az alsó vízszintes körén 17 darab egységes motívum található, ahogy a Szűz Mária rózsafüzér-imádása is 17 Miatyánkból áll. A 17-es szám szimbolizálja az önfegyelmet, az együttérzést, a felelősséget, a lelki tudatosságot és a bölcsességet egyaránt – emelték ki az átadó ünnepségen.

Az aratókoszorút Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa vette át a hajdúnánási küldöttségtől.

HNU – fotó: Girus Zsolt

Köszöntés

90. születésnapja alkalmából

Orbán Viktor miniszterelnök úr által megküldött emléklappal köszöntöttük Révész Gábor bácsit.

Isten éltesse sokáig erőben és egészségsben családtagjai és szerettei körében!

Anyakönyvi hírek

Üdvözljük Hajdúnánás legfiatalabb lakóit:

- ✿ Kovács Emese
- ✿ Szuromi Szabolcs

Kócsi-sztori: Minden fillér számít

A címben szereplő mondás arra utal – utána néztem –, hogy minden kis összegnek jelentősége van, illetve hogy minden apró részlet fontos és számít.

Nos, ezzel a témával kétszer is találkoztam a héten. Életemben először én is kipróbáltam a palackvisszaváltó automatát. Többen álltak előttem. Legelől egy idős bácsika egy bevásárló kocsival, amely színültig tele volt rakva üres, 1,5 literes műanyag flakonokkal. Nyugodtan, rutinosan dobálta be őket. Amelyiket nem fogadta el a gép, azt megfordította vagy máshogy rakta be, a lényeg, hogy addig próbálkozott, míg végül az összeset meg nem „etette” a géppel. Megnyomta a kifizetés gombot, magához vette a blokkot, s nyugodt arccal távozott.

Következett volna egy hölgy három nagy teli reklámszatyorral, de a mögötte álló férfi kedvesen megszólította.

- Nem tetszene engem előre engedni? Csak ezt a két kólásüveget hoztam. Természetesen szívesen előre enged-

te arra a pár másodpercre, s a férfi boldogan távozott. Vajon mit kezd azzal a száz forinttal gondoltam, sőt utána néztem, de megdöbbenésemre két tizenéves kamasz fiút pillantottam meg közvetlen mögöttem kezükben egy-egy energiaitalos dobozzal. Igen, minden fillér számít.

A másik hasonló, de viccesebbre sikeredett sztori viszont velem történt múlt vasárnap.

Nagyon fogyóban volt otthon a kukoricám, s mielőtt a tyúkjaim lázadni kezdtek volna mindenképpen vásárolni akartam néhány kilót. Igen ám, de sajnos nem volt egyetlen ép zsákok sem otthon. Vagy lyukas volt, vagy ki volt rágva stb. S mivel vasárnap volt, nem is tudtam sehonnan vásárolni. A városban viszont jártomban-keltemben megpillantottam egy konténert a gimnázium mögött szinte telerakva építési hulladékokkal, s annak a tetején egy vadonatúj hatalmas zsákok. Valószínű, hogy fa- vagy tégladarabok voltak belerakva, de csak félig, s a má-

sik fele – ami kilátszott a konténerből – szinte mosolyogva, hívogatóan integetett felém. Meg van oldva a problémám – mosolyogtam magamban –, hiszen csak annyit kell várnom, míg üres lesz az utca, s villámgyorsan kikapom azt a vadonatúj zsákok.

Visszafelé jövet el is szántam magam, de mire odaértem a helyszínre, többen sétáltak vagy kerékpároztak az utcán. Megálltam, s a telefonommal kezdtem babrálni, mintha üzenetet küldenék valakinek. Aztán egyszer csak üres lett a drága Jókai utca – elvégre hétvége van. Gyorsan odaugrottam a konténerhez, s elkezdtem kirázni belőle a törmelék, de csalódnom kellett. A zsák aljára vastag huzalokat, drót darabokat raktak, s azok bizony rendesen átlukasztották az oldalát, amit sajnos csak így közelről vettem észre. Sajnálkozva kicsit szomorúan dobtam vissza a „lyukas szütyőt”, de a java csak most következett.

Az ártézi kutunk felől nagy sebességgel egy ismerős autó kanyarodott

elő. Szerencsétlenségemre egy jó ismerősöm vezette, s látva, hogy ott piszmogok az építési törmelékkel telerakott vasláda előtt, természetesen nem hagyhatta ki a helyzetet. A labda fel volt dobva, csak le kellett csapni, s ő szinte félig kihajolva a vezetőülésből széles vigyorral az arcán jó hangosan kiáltott felém.

- Szia Imikém! Csak nem kukázol? – s már száguldott is tovább.

Mondanom sem kell, hogy mintha a földből nőttek volna ki, egyszer csak néhány járókelő és néhány kerékpáros került elő valahonnan. Én a lehető legértelenebbül kezdtem bámulni, meg hebegni (szemükbe sem mertem nézni), miközben felpattantam a járgányomra, s a lehető leggyorsabban elhagytam a helyszínt.

Nos, ez a filléres „részlet” nem igazán számított volna.

Kócsi Imre

A csoda elmaradt, de győzelemmel indítottunk

Azért merem ilyen bátran leírni azt, hogy a „csoda elmaradt”, mert egy népszerű vármegyei portál is ezzel a címmel méltatta csapatunkat egy igen hosszú cikkben. Szó szerint dráma történt az összecsapás végén, mivel 0:0-s állásnál a 92. percben sikerült egy gólt bekotornia az NBIII-as Salgótarjának a végig remekül védő Csapó kapujába.

Hajdúnánás FK – SBTC 0–1 (0–0)
Néző: 250

Vezette: Bálint A. (Kató B., Vozár Á.)
Hajdúnánás FK: Csapó B., Papp L., Varga B., Qurikó M., Porkoláb B., Pelles G., Újvári Zs., Lakatos N., Zahuczky B., Lőrincz L., Papp N.

Edző: Daróczy Péter
Gólszerző: Csuka K. (92.)
Sárga Lap: Klajban L. (54.), Farkas K. (63.), Porkoláb B. (71.)

A labdarúgó Magyar Kupa 1. fordulóján a hajdú-bihari csapatok közül a vármegyei kupa győztese, a Hajdúnánás a Salgótarjánt fogadta,

Nagy csata jellemezte a mérkőzést. Bár sokan kiemelték, hogy a papírforma szerint az NB III.-ban szereplő SBTC juthat tovább, a legtöbben mégis reménykedtek.

A találkozó első 20-30 perce vendég fölényt hozott. Mintha túlságosan is

tiszteltük volna ellenfelünket. Ebben az időszakban többször kapunk elé ért a vendég gárda, de ha védelmünket át is játszották, kapusunk a helyén volt. A korai megilletődöttség az első félidő második felére eltűnt, kiegyenlítődt a mérkőzés menete. Voltak helyzetek, helyzeteink, de a kapuk érintetlenek maradtak.

A folytatásban egy „harapósabb” Hajdúnánás futott ki a pályára. Mézőnyben sem játszottunk rosszul, sőt voltak periódusok, amikor jobb teljesítménnyel örvendeztettük meg szurkolóinkat. Sajnos helyzeteinket nem tudtuk góllra váltani, így a meccs vége felé már mindenki a hosszabbításban reménykedett. Azonban elég volt egy apróbb hiba (figyelmetlenség), amit a vendégek a ráadás második percében könyörtelenül kihasználtak.

Rég nem látott jó játékvezetéssel találkoztunk a mérkőzésen!

A lényeg viszont, hogy nem vallott szégyent csapatunk egy magasabb osztályban szereplő ellenféllel szemben! Sőt, ha a látottakat tapasztaljuk majd a bajnokokon, akkor szép szezon elé nézünk.

És végül nagy köszönet a szurkolóinknak, akik dobokkal és a füsttel varázslatos hangulatot teremtettek, s

torkuk szakadtából biztatták kedvenceiket.

Hajdúnánás FK – Kabai Meteorit SE 2–0 (0–0)

Néző: 160
Vezette: Csizsár K. (Kriston T., Czinege T.)

Hajdúnánás: Urbán G., Varga B., Qurikó M., Bohács B., Pelles G., Zahuczky B. (Linzenbold Zs.), Szabó T. (Papp K.), Újvári Zs., Lakatos N., Tóth B., Papp N.

Edző: Daróczy Péter
Gól: Papp K., Újvári Zs.

Sikerrel vettük az első akadályt viszont a bajnokságban!

Nem túl nagy létszámmal (sérülések, egyéb elfoglaltságok) fogadtuk a megye II-es bajnokság győztesét. Ellenfelünk nem véletlenül nyerte meg bajnokságát. A 20 lejátszott mérkőzéséből 17-et megnyert, s csupán 2

veresége volt 1 döntetlen mellett. Hajdúnánásra sem feltartott kézzel érkeztek. Azonban a rutin győzedelmeskedett a nyitányon, és a második felvonás elején szerzett gyors góloknak köszönhetően sikerrel abszolváltuk a mérkőzést. A kabai csapat igazolta jó hírnevét, és a látottak alapján senki nem mehet majd ellenük biztosra. Számunkra pedig a három pont megszerzése volt a fontos.

Az ellenfél trénera, Tóth Péter a csapatát hibáztatta. „Gyenge teljesítményt nyújtottunk a mérkőzésen. Azt gondolom, hogy egy ilyen ellenfél ellen 4-5 kapusra vezetésből illene berúgni egyet-kettőt.”

Anélkül, hogy bárkit megsértenék, elmondom, hogy bizony ziccerekből nekünk is jutott jócskán.

Kócsi Imre – fotó: Czinege Melinda

Kiadó: Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér 6.

Megjelenik: havonta két alkalommal, 6500 példányban, ingyenesen Hajdúnánás és Tedej háztartásaiban

Felelős kiadó: Szilágyi Erzsébet ügyvezető • Főszerkesztő: Uri Dénes Mihály

Tördelés: Dekorinfo Plusz Reklámiroda • E-mail: hajdunanas.ujzag@gmail.com • Tel.: 06-70/445-40-51, 06-52/382-400

Hirdetésszervező: Oláh Erika • 06-70/445-40-51 • Nyomás: Litográfia Nyomda • ISSN 1215-9689

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a cikkeiben megjelenő, a hirdetések és játékok során felvett személyes adataik az információs önrendelkezési és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek megfelelően kerülnek kezelésre. Az adatok kezelése az érintettek hozzájárulásával történik. Az adatokat a hirdetések közzétételére, illetve a játékok lebonyolítására céljából kezeljük, az adatok feldolgozását a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. végzi. Az érintettek felvilágosítást kérhetnek az általunk kezelt személyes adatok köréről, felhasználásuk módjáról és céljáról, és bármikor kérhetik azok helyesbítését, felhasználásuk korlátozását, törlését. Kéziratokat és fotókat nem örmünk meg és nem küldünk vissza.